

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 222.

Tredie Session.

104de Møde.

Onsdagen den 17de Marts.

(Fortf.)

Finantsministeren: Det Gæste, som det forekommer mig, der kan blive Spørgsmaal om at foretage i denne Sag, dersom man overhovedet vil foretage Noget, er, om det høitærede Thing, af Hensyn til de særegne Omstændigheder, vilde finde sig foranlediget til, i dette Tilfælde at vælge en Suppleant. Loven af 8de April 1851 paabyder vel intet Saadant, men den formener det heller ikke. Hvorvidt man nu under disse Omstændigheder vil finde sig foranlediget til at vælge en Suppleant for det Tilfælde, at den, som er valgt til egentligt Medlem af Commissionen, ikke maatte blive saaledes restitueret, at han vilde blive istand til, i Sommerens Løb at udføre det ham overdragne Hverv, det er Noget, som jeg ganske skal henstille. Jeg skal i denne Henseende ikke tillade mig at udtale nogen Mening, men det forekommer mig kun, at dette er den eneste Handling fra Thingets Side, hvorom der, under de nuværende Omstændigheder kan være Spørgsmaal.

Trefschow: Jeg skylder den høitærede Formand den Erklæring, at det har været langt fra mig at ville rette — jeg vil ikke kalde det en Bebreidelse, men endog saa blot det Mindste, som kunde være ansædeligt for ham, med Hensyn til, at han har bragt denne Sag under Ventilation. Jeg troer tværtimod, at man maa være ham takskyldig for den Forstigtighed, han i denne Henseende har udvist, og for, at han har gjort Thinget opmærksom paa disse Omstændigheder, som upaatvivlelig ere af stor Vigtighed.

N. C. Jørgensen: Jeg vil kun tillade mig at gøre det ærede Things Medlemmer

opmærksom paa en Erklæring, som jeg igaar har modtaget af Lagen paa Frederiks Hospital, med hvem jeg talte. Han yttrede nemlig, at Krarups Sygdom havde hidtil været saaledes, og stod for Dieblicket saaledes, at der var al Sandsynlighed for, at Krarup vilde kunne forsæde Hospitalet i Løbet af April Maaned, og han tilføiede endog saa, at, dersom man vilde tage Valget fra ham og vælge en Anden, saa vilde han ansee det for høist farligt for hans Tilstand.

Borgen: Det forekommer mig at være indlysende, at, ligesom der her, førend Taxationscomiteen træder i Virksomhed, synes at være Formodning for, efter hvad der er yttret, at Kammerraad Krarup vil kunne være fuldkommen restitueret saa tidligt, som det er ønskeligt; at denne Taxationscomitee træder i Virksomhed, saaledes vil der ogsaa kunne indtræffe lignende Forhindringer for en hvilken som helst anden af disse Comiteemedlemmer, efterat Comiteen er traadt i Virksomhed. At det nu er muligt, at der af Thinget kan tages en Bestemmelse som den, der af den høitærede Finantsminister er foreslaaet, er en reen Tilfældighed, da Thinget nu er samlet, men, dersom det ikke var samlet, vilde det jo ikke kunne lade sig gjøre, og jeg skal derfor tillade mig at henvende det Spørgsmaal til den høitærede Finantsminister, om Regjeringen ikke vilde ansee sig bemyndiget til for det Tilfælde, at Forsald skulde indtræffe — Dødsfald eller Andet — for et af disse Comiteemedlemmer, til at constituere en Anden i Stedet, (Nei! Nei!), naturligviis under Forbehold af Rigsdagens Approbation senere (Nei! Nei!).

Finantsministeren: Det Medlem, som udnævnes af Kongen, vil jo, da der ikke i Loven er Noget, der er tilhinder derfor, stedse kunne afløses af et andet Medlem, om endog